

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 70 af 7. marts 1952 § 16 blev lov nr. 102 af 4. april 1928 om bekæmpelse af råger, således som denne er ændret ved lov nr. 290 af 4. juli 1942 om bekæmpelse af råger og alliker, forlænget indtil 31. marts 1957. Samtidig blev der givet adgang til i fredningstiden at skride ind overfor skarven, såvel ved nedskydning som i særlige tilfælde ved iværksættelse af en almindelig bekæmpelse af skarvkolonien ved ødelæggelse af reder og æg, hvorhos der blev givet ejere og forpagtere af dambrug ret til at nedskyde måger, der gør skade på dambrugenes fiskebestand.

Det har imidlertid allerede nu vist sig, at andre dyre- og fuglearter har forvoldt alvorlig skade, uden at ministeriet har haft mulighed for at tillade en effektiv bekæmpelse. Eksempelvis kan nævnes, at ringduer, når de optræder i store flokke, må bortskydes i frøkulturer, men at der savnes hjemmel til at tillade bortskydning, når fuglene gør skade på andre afgrøder. Sikavildtet har i de senere år gjort betydelig skade i granbevoksninger ved at skrælle barken af stammerne. Sumpbøvere, som er undsluppet fra pelsdyrfarme, har formået sig meget stærkt og blandt andet ved at grave huler og gange i dæmninger bragt disse i fare.

De ovennævnte eksempler belyser formentlig tilstrækkeligt, at landbrugsministeriets beføjelser er for snævert begrænsede, og at der er trang til en almindelig adgang til at søge dyrearter, som ved deres antal eller levevis forvolder væsentlig skade eller ulempe, holdt nede ved passende forholdsregler.

Som det vil fremgå af lovforslaget foreslås nu loven af 1928 med senere ændringer om bekæmpelse af råger, alliker, skarver og måger, samt lov nr. 115 af 13. marts 1943 om bekæmpelse af muldvarpe sammenarbejdet i en lov og suppleret med adgang for landbrugsministeren til at meddele tilladelse til i fredningstiden at bekæmpe også andet dyre- og fuglevildt, som gør væsentlig skade.

Med hensyn til lovforslagets enkeltheder henvises til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til §§ 1—4.

De her foreslåede bestemmelser svarer nøje til §§ 1—4 i loven om bekæmpelse af muldvarpe. Dog er straffebestemmelsen i muldvarpeovens § 4 indarbejdet i lovforslagets § 24.

Til §§ 5—13.

Disse bestemmelser svarer nøje til rågelovens regler, jfr. §§ 1—7 og 9—10 i lovbekendtgørelse nr. 88 af 18. marts 1952 om bekæmpelse af råger, alliker, skarver og måger.

Rågelovens § 8 om adgangen til at kræve politiets bistand er indarbejdet i lovforslagets § 23, jfr. bemærkninger til denne paragraf.

Til §§ 14—15.

De her foreslåede bestemmelser svarer nøje til §§ 12—13 i lovbekendtgørelse nr. 88 af 18. marts 1952. Dog er bestemmelsen om adgangen til at kræve politiets bistand indarbejdet i lovforslagets § 23.

Til § 16.

Denne bestemmelse svarer nøje til de gældende regler om bekæmpelse af måger, jfr. § 14 i lovbekendtgørelse nr. 88 af 18. marts 1952.

Til § 17.

Bestemmelserne i denne paragraf er nye, jfr. de indledende bemærkninger til lovforslaget.

Som det fremgår af stk. 1 sammenholdt med stk. 2 skal andragende om bekæmpelse af andet dyre- og fuglevildt end muldvarpe, råger, skarver og måger være anbefalet af den stedlige kommunalbestyrelse og forelægges reservatrådet eller naturfredningsrådet til udtalelse. — Endvidere kan det ved den enkelte sags behandling vise sig ønskeligt at optage forhandling med andre myndigheder eller organisationer, f. eks. den stedlige politimester, landbo- eller husmandsforeninger, jagtrådet, zoologisk museum, vildtbiologisk station m. fl., men da det vil afhænge af den enkelte dyrearts eller skades karakter, hvilken myndighed eller organisation der eventuelt bør forhandles med, skønnes det ikke hensigts-